

S. Red.

E libris
gymnasio Mauritiano Magdeburgensi
a venerabili
Carolo Funk
theol. doctore et gymnasii directore
a. 1857 hereditate relletis.

G. f. 171.

109

MEMORIAE
VIRI

PRAENOBILISSIMI, AMPLISSIMI ATQVE IV-
RIS CONSULTISSIME
DOMINI

ANDREÆ IACOBI HOFFMANNI,

JCTI CELEBRIS, CONSVLIS HVIVS CIVIT. IMPER. NORDHVS. GRAVISSIMI, ANTISTITIS TEMPLI NICOL. SCOLARCHE, XENODCHII S. CYR. BVRSARII ET ORPHANOTROPHI INSPECTORIS HONORATISSIMI,
QUI PRAEMATVRA MORTE III. CAL.
MARTII CI. IDCCXXV.

DEC ESSIT,
CVM QVE DEFVNCTI HONORI
IV. NON. MARTII IVTSA SOLVERENTVR
SACRVM ESSE VOLVIT

JOH. CHRISTIAN WEBER, R.

Nihil est quidem, quod magis in oculos incurrit ferique eorundem lumen, quam aliis praesse et reipublicae capessere administrationem; cum enim potentiae et dignitatis splendorem intuentur, res jucunditatis plena videtur multaque voluptatis: qui vero non solum summum honoris spectant gradum, sed alta mente praediti plus cernunt et longius, facile perspicunt, quibus cum molestiis sit conjuncta: cum enim, Cicerone judice (qui vero summa cum laude rerumque intelligens consulatum gessit Romae, cum caput orbis esset) sit boni consilii non solum videre, quod agatur, verum etiam, praevide-re, quid futurum, quisque qui aliquid judicare potest, intelligit, quae curae animum. Magistratum coquunt et versent in pectore fixae corporisque affligant, ut sollicitent noctes diesque. Animo modo ratione que iustremus, quid sit videre, ne quid resp. detrimenti capiat et imperare omnibus, ut cuivis aequabilitas juris impertiatur et singulis consulatur; quid sit aures praebere quotidie patientes tot hominum desideriis, tot auxilium implorantibus, tot consilientibus respondere, consilium ex tempore capere et fidele deliberantibus dare aliaque plora obire negotia, tempora cibi capiendo et quieteendi differre alieni commodi causa, nonne haec molesta? et tamen patienter ferre, nonne magna? quibus non incursionibus conquerentium et lites denunciantium fore patere debent et qua frequentia non quotidie pulsantur, ut, si aequum esset, à coetu hominum ac celebitate saepius, tamquam in portum, se in solidudine recipere necesse haberent ad animum atq; corpus à defatigatione reficiendum atque reparandum, quo pacto onus aetna gravius sustinet; Atque haec causa subest, cur saepissime Principes, Episcopi, et ipsi Pontifices Romani omnem recipiendi magni honoris occasionem refugerint atque reformidaverint, exemplorum plena est vetustas, pleni sunt multi libri etiam recentiorum. Non itaque quisquam tanta erit mentis imbecillitate, qui non aliquid infirmitati humanae concedendum et veniam dandam esse censeat, quando bene copta male cedunt nec eventus cogitatis responder; vicariam quidem Deo operam Magistratus praefiant, attamen homines sunt humanisque obnoxii infirmitatibus, ut multa sint in fatis, quae mutari non possunt nullo hominum studio facta aut neglecta. Quae cum ita sint, mirum etiam non est, si magistratum gerentes non semper longioris sint aevi, quia tam arduae, tam diveriae tamque edaces curae, dum animum versant assidue et distrahabunt huc

at.

atque illuc impulsum, pariter ipsum attenuant ac corpus viresque depascunt, ut alias viribus ad vivendum valentes brevi extingvantur.

Humepta ora lacrymis et dejecti in terram multorum vultus manifestantur in praesenti funere abunde talem acerbum luctum et simul clarum testarumque faciunt, non domum aliquam solum privatam, sed totam etiam rem publicam esse percussam atque sauciari novo et gravij vulnere, cum prioribus nondum omnes obductae cicatrices; per hoc enim, quae prope consanuisse videbantur, recrudescunt austique dolores majorem lugendi suggestum causam, yridem et in flore aetatis fortunaeque erectum esse rebus humanis Consulem, in quo civitas plurimum ipsi potuisset habere, talem futurum, quales ejus Progenitores cognitos habuit; ab antiquissima enim multisque meritis in patriam celebri origine stirpis Nordhusanae generatus haec lucem adspexit anno circ 1000 xci. d. xi. Calend. Maji Patre, Viro Praenobilissimo atque Jurisconsultissimo, Domino IOH. GVNTHERO HOFFMANNO, Consule hujus Lib. Imper. Civit. Nordhusae Gravissimo ac Meritissimo, qui multo acerius vigilavit ad libertatem, emolumenta et incrementa ciuium, quam pater quisquam ad filiorum salutem, et Matre ANNA CATHARINA LERCHIA, Foemina honesto loco nata et virtutis praestantissimae; cum autem in ipso jam adolescentulo fulgeret indoles virtutis, laudati Parentes ipsum omnibus doctrinis et artibus, quae ad humanitatem pertinent et quibus puerilis aetas impertiti deberet, a publicis Praeceptoribus et domesticis praedagogis erudiendum sedulo curarunt, sub quibus etiam et illo educationis studio istos fecerunt protectus, ut anno aetatis vigesimo ad aliora Academiae Salanae studia anno circ 1020, apij, mun appellere potuerit ad ea perficienda, quibus aliquando patrias sublimerima praestare posset officia, nec de se spem fecit irritam eosque audivit Doctores, quorum doctrina non potuit non abundantare praceptis institutisque sapientiae atque eruditiois: philosophia enim imbutum ipsum omni solidissimam doctrinam genere celeberrimus D. Buddeus, scientia juris, in primis Institutionum et Pandectarum eundem auxit D. Ditmarus, ex D. Brückneri ore hausit cognitionem juris Canonici, Jus Feudale tradidit D. Beckius, ad Jurispublici studium duxit D. Burc, Goth. Stryvius, qui omnes Viri Juris scientissimi et inter praecipua sui leculi ornamenta sunt numerandi, uttaceam, quam operam arque curam in addiscendis linguis collocaverit; his autem fundamentis studiorum positis dignus est habitus, qui arduo Secretarii muneri in patria anno circ 1045, praeficeretur, haneque dignitatem omni diligentia atque cura tueri beneque suam provinciam administrare allabora-

vit

vit, quo ipso anno etiam in matrimonium sibi sumisit honestae vitae
viduam, Mariam Margaretham, Küchenthali, ex antiquo Kirchho-
fiana familiæ genere oriundam, suscepitque ex illo conjugio unicam
filiam optimæ sp̄ei. Dum autem supra laudato studio suo demandato
muneri satisfacere operam omnem dedit, etiam sibi munivit viam,
ut superiori anno, ipsius Trium Regum vigiliis, in Consulere patriæ fa-
stigium proveheretur: ostenderunt autem hunc tantum fata neque
ultra esse siverunt, quam unius anni spatio, quo exacto vix supera-
vit vivendo unum atque alterum mensem, dum ex levi principio
morbū contraxit gravissimum. Motus itaque imbecilitatis vehe-
mentiores inclinataeque in deterius principia valetudinis tentiens,
dimisit delevitque ex animo rerum terrestrium curas, et coelestium
ardore accensus spirituale et ultimū animæ viaticum anhelavit, quo
dulcissimo S. Coenae cibo ac potu recreatus atque refectus in volun-
tate Dei unice acquievit hocque in statu, in gravecente morbo, III.
Calend. Martii ultimum reddidit spiritum vitamq; immatura morte
finivit, cum nondum complevit annum aetatis trigesimum tertium.
Sic eheu prolapsæ sunt i' pes nostræ! quem habuerunt exitum? cor-
ruerunt. Quid hoc est mali? licet enim optimi succedant, semper
tamen interrumptur aliquid boni, et intercapedo ipsa atque mora,
dum transit dignitas, depuranda est in damno, quae omnino deplo-
randi ligendique necessitatem imponunt et augent, in cuius luctus
societatem vocantur etiam Musæ nostræ, dum fungi supremo in
Consulem atque Scholarcham officio jubemur et solennia funeris
crastina luce sunt peragenda; quare nostri omnium erit officii, do-
centium atque discentium, ut frequentes compareant in phrontiste-
rio nostrarum Musarum ad justa illa ultimo honori nostri Scholar-
chæ in templo Blasiano persolvenda. P. P. Nordhusæ d. v. Non.
Mart. anno cœ 1555.

78 M 428

Sign. (188) fehlt bzw.
kotl. nicht vergeben!

56.

KOT

Ratio

MEMORIAE
VIRI

PRAENOBILISSIMI, AMPLISSIMI ATQVE IV-
RIS CONSVLTISSIMI
DOMINI

DREÆ
COBI
EMANNI,

ONSVLIS HVIVS CIVIT. IM-
AVISSIMI, ANTISTITIS TEMPLI
HAE, XENODOCHII S. CYR.
ET ORPHANOTROPHI
RIS HONORATISSIMI,

ATTRA MORTÆ III. CAL.
ARTII CII 10CCXXV.

DECESSET,
DEFVNCTI HONORI
ARTII IVTSA SOLVERENTVR

CRVM ESSE VOLVIT

CHRISTIAN WEBER, R.

Farbkarte #13

